

СЦЕНАРІЙ СВЯТА МАТЕРІ

*Сценарій підготувала: Іванова Наталія Василівна,
педагог-організатор
Роменська спеціалізована загальноосвітня школа
I - III ступенів № 2 імені академіка А.Ф. Йоффе
м. Ромни Сумська область.*

„Вона – любов, вона – печаль і втіха...”

Виступ шкільного хору без оголошення

1 Ведуча

Сьогодні у цій залі свято
Ми дуже раді всіх вітати!
І сподіваємось, що кожен
Для себе щось узяти зможе.

2 Ведуча

Хтось настрій добрий запозичить,
Бо посмішка усім нам личить,
Хтось слову доброму зрадіє,
Бо про добро усі ми мрієм.

1 Ведуча

Та починати вже нам час,
Сюди запросимо ми вас.
Аби всім разом у дружнім колі,
В домівці нашій - рідній школі –
Сердечно й щиро привітати

Разом

З сьогоднішнім маминим святом!

2 Ведуча

Квітує травень, оспіваний у піснях, у небесній блакиті дзвенить пташиний спів,
травами і квітами замаїлася земля, а теплий весняний вітер приносить до нас
Свято Матері. Мама, мамочка, матуся... Скільки ніжності, тепла і любові у цьому
слові, що називає людину, яка для всіх найближча, найдорожча, найрідніша.

1 Ведуча

Сьогодні в нашому залі присутні діти Олександри Аврамівни Деревської. Матері-героїні, Матері з великої літери. Кожного року ця велика і міцна родина збирається в стінах нашої школи, в рідному місті, в тих місцях, де Мамина пісня лунає і нині.

2 Ведуча

І хоч би куди не закидала доля її дітей - їх душа залишається тут, «де тихі води і ясні зорі», де чорнобривці викликають у пам'яті найдорожчий образ Матері.

Представлення гостей свята

Слово надається родині Деревських

Дорогі гості, ці Фіалки ніжні, як очі матусі,
Прийміть в подарунок від нас.
Хай квітка ця ніжна у вашому серці
Квітує теплим спогадом про нас.

Слово для привітання надається директору школи Скрипці Лідії Олексіївні

1 Ведуча. “Яке найкраще слово в світі?” –
Раз мудрий хтось питав людей.

“Здоров’я”, – відповів так хворий.

“Ні! Молодість!” – сказав старий.

2 Ведуча. “Найкраще – хліб!” – жебрак говорить.

“Перемога”, – вняв стрілець.

“Найкраще – воля!” – рік невільник.

“Ні, правда!” – викрикнув мудрець.

1 Ведуча. Аж тут з куточка обізвався

Сирітка, ще малий хлопчак:

“Найкраще в світі слово “Мама!”

І всі сказали: “Мама! Так”.

2 Ведуча.

Так, Мати - всьому початок. Поети і композитори у багатьох своїх творах оспівують силу, красу і ніжність матері - наймилішої, найдорожчої, найкращої людини для нас.

1 Ведуча

Мати колихала дитинча.

Серце билось в радості й тривозі.

Сонячний промінчик, як зайча,

Бавивсь біля неї на підлозі.

2 Ведуча

Сад квітками в вікна заглядав,

Пестився до матері й дитини.

Щедрість материнських добрих рук

Ми ще у житті не оцінили.

1 Ведуча

Роки одцвітають, як сади,

З юністю прощаються хлоп'ята.

Завжди нас від горя і біди

Серцем прикриває рідна мати.

Пісня

1 Ведуча

Слово «мама» росте з нами тихо, як ростуть дерева, сходить сонце, розцвітає квітка, як тихо гладить дитину по голівці рідна рука. І так тихо воно приходиться на уста - промінцем маминої усмішки і ласкавістю її очей, листочком вишні, пелюсткою квітки, радістю веселки.

2 Ведуча

З букви краплинки і звука сльозинки народиться одного дня на світ слово мама, мовлене устами янголятка. І осяє хатину, як Дар Божий, тільки не дано нам запам'ятати цю мить, як не згадати того дня, коли над нашою колискою вперше нахилилась мати.

Учні початкової школи:

1 учень

Мама - перше слово вимовлене мною!

Мама - перша подруга моя!

Мамо, все святе пов'язане з тобою,

Мамо, лиш у тебе вірю я!

2 учень

Можна у світі багато зробити -

Перетворити зиму на літо.

Можна море й океани здолати,

Гору найвищу штурмом узяти,

3 учень

Можна пройти крізь пустелі і хащі,

Тільки без мами не можна нізащо,

Бо найдорожче стоїть за словами -

"В світі усе починається з мами!"

4 учень

На світі добрих слів живе чимало,

Та всіх добріше і ніжніш одне –

Із двох складів простеньке слово „мама”,

Й немає слів рідніших, ніж оце!

5 учень

Яке красиве, милое слово „мама”!

Все на землі від материнських рук.

Вона нас, впертих й дуже неслухняних,

Добру навчила – вищій із наук!

Виходять гноми

1. А тепер ми вам розкажем,

Як ми щиро любимо вас,

І які хороші, милі,
Гарні мамочки у нас!

2. У моєї мами руки золоті,
Очі карі, вії довгі і густі!

3. А моя матуся схожа на веселку,
Бо така чудова і така весела!

4. А моя - як ніжний лісовий дзвіночок!
Ніжні в неї руки, ніжний голосочок!

5. А моя матуся гарна, як калинка,
В неї гарні брови, губки, як малинка.

6. Моя мамочка привітна,
Гарна, ніжна, як весна,
І ласкава, і тендітна,
Ніби пролісок, вона!

7. Ваші мами гарні,
З вами згодна я,
Та найкраща мама -
Все ж таки моя!

Усі. І моя красуня!

8. Ніде правди діти,
Мабуть, тут зібрались
Всі красуні світу!

Танець гномів

1 Ведуча

Чуєте? Хто там? З дороги
Мати іде молода,
Сонячні очі вологі,
Горда і рівна хода.

(виходить дівчина з дитиною на руках)

2 Ведуча

Гляньте, яка величава,
Скільки надії в очах:
Сина, як щастя як славу
В люди несе на руках.

1 Ведуча

Ні, їй немає зупину!
Їй поступається все.
Знайте, майбутню людину
Радісна мати несе.

Звучить колискова.

Дівчина (з дитинчам), звертаючись до дитини.

Ти тільки вмієш солодко дрімати,
Ти ще не знаєш, плач і сміх почім,
А над колискою безсонна мати
Дорогу виглядала твою вночі.
Спи, засни, моя дитино,
Спи, моє маля,
Ніч іде в гаї, в долини,
Трави нахиля.
Хай тобі ця ніч насниться,
Що в огнях сія.
Будеш завтра в світ дивиться,
Зіронько моя!
Перша ніч твоя почата
В співах солов'я,
Дай же мамі рученята,
Зіронько моя.
Посміхнись до мене, сину,
І зрадію я,
Виростай, моя дитино,
Зіронько моя!

1 Ведуча

У матерів є різні долі,
В одній щастя, іншій – біль...
Не скрізь гойдаються тополі,
Буває й зимна заметіль.

2 Ведуча

Але найкращі дні для матерів -
Це дні, коли щасливі їхні діти.
Від нас залежить, скільки днів таких
Ми можемо для матері зробити.
Даруймо ж радість нашим матерям,
Бо їм турбот і горя вистачає.

1 Ведуча (під звучання „Аве Марія” Каччіні)

Минають роки, десятиліття, змінюються устрої, а на землі споконвіку є Мати. Вічна і свята, грішна і праведна, як і ця свята земля, на якій ми живемо. Стоїть мати і молитися за нас з вами, за наше майбутнє, за наш спокій, за мир на землі.

2 Ведуча

Як дітей колишеш ти недремно,
То не раз змахнеш краплину поту,
Що ж, прислів'я мовить недаремно:
"Хто не мав дітей — не мав клопоту".

1 Ведуча

А зростуть, то скільки дум у неньки,
І тривог за кожне їхнє діло.
Голова боліла від маленьких,
Від дорослих — серце защеміло.

2 Ведуча

Але що ті клопоти й тривоги,
Бо хіба ж із щастям їх зрівняти,
Як дитя, зіп'явшися на ноги,
Перший крок ступає по кімнаті.

1 Ведуча

Як почуєш ти уперше: "Мамо!",
Як до школи поведеш за руку,
Як уже й одержиш телеграму:
"Мамонько, вітаю із онуком!".

2 Ведуча

Добре ж, як себе пізнати в дитині,
Знати: вона твої продовжить роки.
Добре дати світові Людину,
І Людині дати світ широкий.

1 Ведуча

Моляться матері за своїх дітей. Моляться і діти за своїх батьків.
Пісня (молитва)

2 Ведуча.

Випурхнули з дому, ніби птиці, діти,
Залишили мамі смуток і тривогу.
Мамине віконце цілу нічку світить,
Дивиться до ранку на пусту дорогу.

1 Ведуча.

Під очима в мами павутинь чеканна,
Напливають думи, аж у грудях тісно...
Не баріться, діти, - матінка чекає,
Приїжджайте, діти, поки ще не пізно.

2 Ведуча.

Приснилося, що я вернулася додому...
Іду, дивлюсь: мій край, моя земля,
Сміються в сонці золотому
Річки, і села, і поля.

1 Ведуча.

Ось-ось прийду до хатоньки моєї,
Де мати жде мене й не жде,
Я скрикну "Матінко!" до неї,
Вона на груди упаде.

2 Ведуча.

І будуть литись теплих сліз потоки,
І в них бринітимуть слова:
"Я ждала, ждала цілі роки
І в'яла, сохла, як трава..."

1 Ведуча.

Україна, наче рідна мати, завжди чекає своїх дітей, виглядає їх на всіх дорогах. І дуже радіє, коли її діти повертаються додому.

Танець (український)

1 Ведуча. Немає, друзі, нічого більшого на світі, як любов материнська: безмежна як простір, сліпуча як сонце у спеку, лагідна як тихий вітерець. Вона ще не пізнана до кінця, хоч оспівана у сотнях, а може, й тисячах поетичних творів. А материнське серце – воно й живе лише заради дітей.

Читець. Дівчину вродливу юнак покохав:

Дорожче від неї у світі не мав.
І клявся, божився, що любить її
Над сонце, над місяць, над зорі ясні.
«Тебе я кохаю. За тебе умру.
Віддам за кохання і неньку стару».
Та мила його не боялась гріха,
Була, як гадюка, зрадлива, лиха.
Всміхнулась лукаво і каже йому:

«Не вірю, козаче, коханню твому.
Як справді кохавш, вірний еси,
Мені серце неньки живе принеси».
Юнак мов стерявся: не їв і не спав,
Три дні і три ночі він десь пропадав.
І стався опівночі лютий злочин.
Мов кат, витяв серце у матері син...
І знову до милої з серцем в руках,
Побіг, і скажений гонив його жах,
Ось-ось добігає, не чуючи ніг...
Та раптом спіткнувся і впав на поріг.
І серденько неньчине кров'ю стекло,
І ніжно від жалю воно прорекло,
Востаннє озвалось до сина в ту мить:
«Мій любий, ти впав... Чи тобі не болить?»

2 Ведуча. А народна легенда продовжує цю історію. Заридав син, схопив гаряче материнське серце, уклав його в розкряпані груди матері, облив пекучими слізьми. Зрозумів він, що ніхто й ніколи не любив його так, як рідна мати. І такою невичерпною була любов материнська, таким несильним було бажання бачити сина радісним та безтурботним, що ожило материнське серце, загоїлася рана. Підвелась мати й пригорнула голову сина до грудей своїх. І пішли вони удвох степами широкими, і стали двома могилами високими. Тож недаремно в народі кажуть, що найсвятіша любов — материнська.

1 Ведуча

Я не забуду і на мить
Про ніжність сонячного серця.
В дитини пальчик заболить,
А в серці матері озветься.
І доброта, і теплота
Поєднані у серці тому...

2 ведуча

Протягом квітня у нашій школі були проведені конкурси, присвячені 110-й річниці з дня народження Олександри Аврамівни Деревської. Це конкурс Ораторського мистецтва та конкурс творів про Матір. І сьогодні на цьому святі ми хотіли б нагородити переможців.

1 ведуча

За зайняте I місце у конкурсі Ораторського мистецтва «Вірші про матір» нагороджується Пельовіна Ліана (молодша вікова категорія)

2 ведуча

За зайняте I місце у конкурсі Ораторського мистецтва «Вірші про матір» нагороджується Шебеда Дмитро (середня вікова категорія)

1 ведуча

За зайняте I місце у конкурсі Ораторського мистецтва «Вірші про матір» нагороджується Мура Христина (старша вікова категорія)

2 ведуча

За зайняте III місце у конкурсі творів про матір «Берегиня» серед учнів 5-8 класів нагороджуються Жиронкіна Владлена, Плужник Ольга та Мокій Олена.

1 ведуча

За зайняте II місце в цьому ж конкурсі нагороджуються Курочкіна Ангеліна та Янчук Єгор.

2 ведуча

За зайняте I місце нагороджується Гончаренко Валерія, яка зачитає для всіх присутніх свій твір.

2 Ведуча

Згадаймо сьогодні, як багато зробила для світу мама, жінка. Згадаймо терпіння й сльози тих матерів і жінок, що проводжали своїх дітей та чоловіків на численні війни, що вогняними смерчами проносились через українську землю. 1941–1945 роки. Україна в огні. Кривава битва з фашизмом забирає життя багатьох людей.

1 Ведуча

Сивіють від горя матері. Ніякою мірою не виміряти втрат, нічим не вилікувати незагойних ран материнської душі.

Низький уклін цим святим жінкам-матерям, які попри все чекали своїх дітей, навіть коли все навкруги говорило – вже не прийде.

Пісня (військова)

Слово гостю

1 Ведуча

Всі ми, усі невсипущої матері діти,
Хто б не були – хлібороб, космонавт чи поет,
Серце її наближає найдальші орбіти,
Що від землі простяглись до холодних планет.

2 Ведуча

Очі її нас ведуть наче вогники віщі,
Через літа, котрі крутять дорогу не раз.

Шкода лише – наші мами на світі не вічні,
Часто вони дуже швидко відходять від нас.

1 Ведуча

Крізь дощі, крізь вітри і тумани,
Чи дороги снігом замете -
Прийжджайте частіше до мами,
Повертайтеся в дитинство своє,

2 Ведуча

Забувайте обов'язок, втому,
Не марнуйте дрібницями дні.
Прийжджайте до рідного дому,
Розвесняйте в нім душі свої.

1 Ведуча

Там ростуть чорнобривці і м'ята,
Де пройшли ваші дні золоті.
Лиш не можуть вам вічними стати
Руки мамині - крила святі.

2 Ведуча

Щоб не мучила совість потому -
Не приносьте матусі печаль,
Бо для неї ви - сонячний промінь,
То ж не гасніть у рідних очах!

Слово гостю

1 Ведуча

Мати... Матуся... Ненька... З цим словом у нас асоціюється все добре, щире, людське. Це людина, перед якою ми будемо завжди в боргу, будемо завжди цілувати їй руки, які пестили нас у дитинстві, чия душа завжди іде з нами по життю, підтримує нас у години радості й печалі.

2Ведуча

Все в житті минає - і добре, і зле. Забуваються старі події, поступаючись спогадам. Та пам'ять про матір жива доти, доки живуть її діти. У спадок вони передадуть її своїм дітям. На цьому тримається рід. На цьому стоїть земля.

1 Ведуча

Низький уклін вам, матері, хранительки нашого роду, щира вдячність за мудрість, і підтримку. Щиро бажаємо вам міцного здоров'я, добра, достатку, родинної

злагоди та благополуччя, гідного продовження у найдорожчому своєму багатстві - дітях.

2 Ведуча (*звернення до Деревських*) Шановні наші гості, пам'ятайте:

Вас завжди чекає древній Ромен!

Козаків батьківщина і славних імен!

Чекає Україна – щиросердна держава!

Слава вірним синам! Дружам відданим слава!

Пісня

Ведуча

На цьому наш концерт закінчено. Щастя Вам!